

1903-10-22

SENDER

Jens Ferdinand Willumsen

RECIPIENT

Johan Rohde

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Sender's location:
Paris (Frankrig)

Mentioned people:
Edith Willumsen
Asa (Zöylner) Rohde

Archive:
Tilg. 392, Håndskriftsamlingen, Det
Kgl. Bibliotek.

TRANSCRIPTION

59 avenue de Saxe Paris
den 22 Okt 1903.

Kære gamle Ven.

Som et Lyn fra en skyfri Himmel - Nej. Som en Solstraale i Nattens Mørke kom de tørre Kort igaar og meddelte mig at De var fanget ind af Hymens Lænke. Overraskelsen var som sagt stor, jeg troede Dem forevig fortabt; men jeg mærker til min

Glæde at der er Liv og Ungdom endnu i Dem.

Saa vil jeg ønske Dem hjærtelig Lykke. Deres Hustru kan jeg i al Fald ganske rolig lykønske, thi jeg véd at hun faar en grundhæderlig og brav Mand, med et trofast Hjærte.

Nu maa De snart fortælle mig noget mere om hende og om Dem selv. Hvor det ligner Dem at gaa saa hemmelighedsfuld af med

det. Maaske tager De nu en lille Bryllupsrejse, og kommer maaske til Paris, og kommer saa op og ser til mig og min pige. Haaber at Deres maa være ligesaa god som min, saa faar De et godt Eksempplar af den Race. Og nu forstaar jeg ogsaa, hvorfor De kun har skrevet "et Par Ord i Dag" naar De har sendt mig Brev i den sidste Tid, men nu skal det være Dem tilgivet.

Og jeg forstaar ogsaa hvorfor De har været saa melankolsk trods at Kunsten gik godt. Men hvem kunde have gættet sig til alt det.

Paa Navnet antager jeg at Deres Kone er norsk og De har nok truffet hende paa Deres sidste Italienrejse.

Igjen mange Lykønskninger, De véd nok hvor det glæder mig at vide Dem under Amors gode Beskyttelse.

Mange Hilsner til Parret

Den gamle Ven

J.F. Willumsen.

59 avenue de Saxe Paris
den 22 Okt 1903.

4

Kære gamle Ven.

Som et Lyn fra en skyfri
Himmel - Nej. Som en
Solstraale i Nattens Mørke
kom de toire Kort igaar
og meddelte mig at De
var fanget ind af Hymens
Lænke. Overraskelsen
var som sagt stor, jeg troe
de Dem forevig fortabt,
men jeg mærker til min

Glæde at der er Lis og
Ungdom endnu i Dem.

Saa vil jeg ønske Dem
hjærtelig Lykke. Deres
Hustru kan jeg i al Fald
ganske rolig lykønske, thi
jeg ved at hun faar en
grundhæderlig og brav Mand,
med et trofast Hjerte.

Nu maa De snart fortælle
mig noget mere om hende
og om Dem selv. Hvor
det ligner Dem at gaa saa
hemmelighedsfuld af med

Det. Maaske tager De
nu en lille Bryllupsrejse,
og kommer maaske til Paris,
og kommer saa op og ser til
mig og min Pige. Haaber:
at Deres maa være ligesaa
god som min, saa faar De
et godt Eksempplar af den
Rase. Og nu forstaar jeg
ogsaa, hvorfor De kun har
skrevet „et Par Ord i Dag“
og naar De har sendt mig
Brev i ^{den} sidste Tid, men nu
skal det være Dem tilgivet.

Og jeg forstaar ogsaa hvorfor
De har været saa melankolsk
trods at Kunsten gik godt.

Men hvem kunde have gættet
sig til alt det.

Paa Navnet antager jeg at
Deres Hustru er norsk og
De har nok truffet hende paa
Deres sidste Italienrejse.

Igjen mange Lykønskninger,
De véd ikke hvor det glæder
^{mig} at vide Dem under
Amors gode Beskyttelse.

Mange Hilsener til Parret
Den gamle Ven
J. F. Willumsen.